

[Sigsgaard.]

en bedre løsning. Ligeledes er vi betænkelige ved de påtænkte ændringer i dødsbøbeskattningen og regner også her med, at udvalget stiller ændringsforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til fortsat behandling.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ordførerne for den behandling, lovforslagene har fået, og jeg må vist også få lov til at gøre det på indenrigsministerens vegne, som jo har de to af forslagene. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, der er mange ting, som egner sig bedst til at blive drøftet i et udvalg, ikke mindst på grund af det tidspunkt, vi nu befinder os på, men også fordi mange af problemerne jo er så indviklede, at de ikke egner sig ret vel til en mundtlig diskussion i salen her, før udvalgsbehandling har fundet sted.

Det, som hr. Grünbaum især hæftede sig ved, var jo spørgsmålet om selvangivelsespligtens gennemførelse. Han sagde, at man skulle have en selvangivelsesret, men ikke en selvangivelsespligt. Nu er det jo klart for alle, at selvangivelserne tjener også de offentlige myndigheder i det formål at kunne bekæmpe skattesnyderiet, og hvis man kun har en selvangivelsesret, er der derfor næppe nogen grund til at forvente, at de, der bærer sig voldsomt ad med hensyn til skattesnyderi, vil benytte retten til at selvangive. Det sker jo faktisk meget ofte, at selvangivelsen giver tips med hensyn til, hvordan krydsrevisioner og andet skal finde sted, og hvor der kan være noget at hente.

Dertil kommer jo, at de regler, der blev vedtaget af folketinget i fjor, havde en sådan karakter, at 80-90 pct. af skatteborgerne skulle selvangive. Det gjaldt for det første alle selvstændige skatteydere, som var under selvangivelsespligt. Dernæst gjaldt det for lønmodtagernes vedkommende alle dem, der havde eget hus; det gjaldt alle de lønmodtagere, der havde en løbende pensionsordning med pensionsindbetaling, det gjaldt alle de lønmodtagere, som betalte underholdsbidrag til fraseparerede eller fraskilte ægtefæller. Det gjaldt for så vidt også principielt for dem, der betalte bidrag til børn. Nu kommer det jo noget ud af billedet, men det skal stadig være fradragsberettiget for betalerens vedkommende. Derfor, når

man gjorde det hele op, kom man frem til, at langt den største del af befolkningen be-
fandt sig i situationer, hvor selvangivelse var nødvendig. Det var jo også nødvendigt for alle, der havde bare formueindtægter af en vis betydning; over ganske små beløb var det nødvendigt, da formueindtægterne jo skal beskattes, og det er der dog nogle lønmodtagere der har. Det var også nødvendigt, selvfølgelig, for at få en ordentlig formueopgørelse, at man havde selvangivelse for alle dem, der eventuelt kunne være formueskattepligtige.

Det er altså meget tvivlsomt, om man egentlig kan sige, at den lov, der blev gennemført i fjor, afskaffede selvangivelsespligten; man kan sige, den gjorde det for en ganske lille gruppe af borgere. Det er muligt, at disse grupper af borgere kan dækkes af den undtagelsesregel, som nu fremgår af lovforslaget, nemlig at finansministeren bemyndiges til at lave en særlig enkelt blanket for visse grupper af borgere.

Jeg vil gerne sige til hr. Grünbaum, at det er naturligvis ikke min mening at ville benytte bemyndigelsen til at udskyde indførelsen af procenttræk hos folkepensionister, invalidepensionister o.s.v. til efter 1970, hvis ikke det bliver nødvendigt. Det har jeg jo ingen glæde af; jeg vil jo gerne have den så fuldstændig som muligt, men det, som er meningen med det, er, at vi skal jo først og fremmest nu sørge for, at den kan træde i kraft 1970, og ikke komplicere den mere, end ordningen kan bære.

Spørgsmålet om løntilbageholdelse hos ægtefæller eller spørgsmålet om § 73 synes jeg egner sig til en udvalgsbehandling; det er da i hvert fald et af de problemer, jeg mener vi kan se på.

Jeg vil gerne sige om særbeskatningen for ægtefæller, hvor hustruen har arbejde ude, at det er absolut regeringens ønske, at disse, skal underkastes en beskatning efter den samme skala, som manden bliver underkastet. Den eneste forskel, der bliver, bliver personfradraget, idet personfradraget i det øjeblik, begge ægtefæller har særskilt beskatning og begge arbejder med selvstændige indtægter, skal være 5.000 kr. for hver af dem, mens det derimod, hvor hustruen er hjemmegående, skal være 10.000 kr. for den mand, hvis hustru er hjemmegående. Det er vist også de regler, som vi stort set har